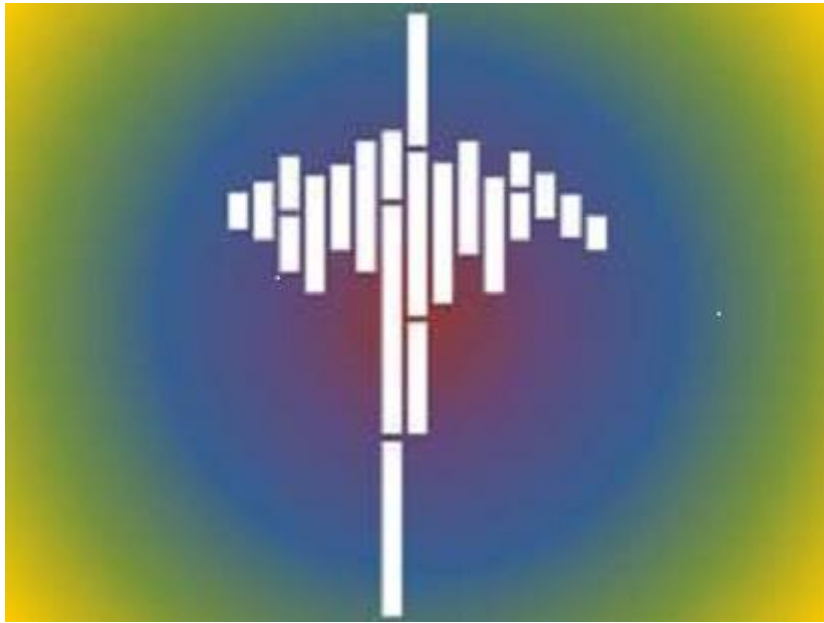

Gereformeerde Kerk Ottoland

Visieplan

December 2012

Zoals de ganzen

“Ganzen zijn bijzondere schepsels. Ik geloof zeker dat u ze in deze omgeving veel ziet – zeker in de winterperiode.

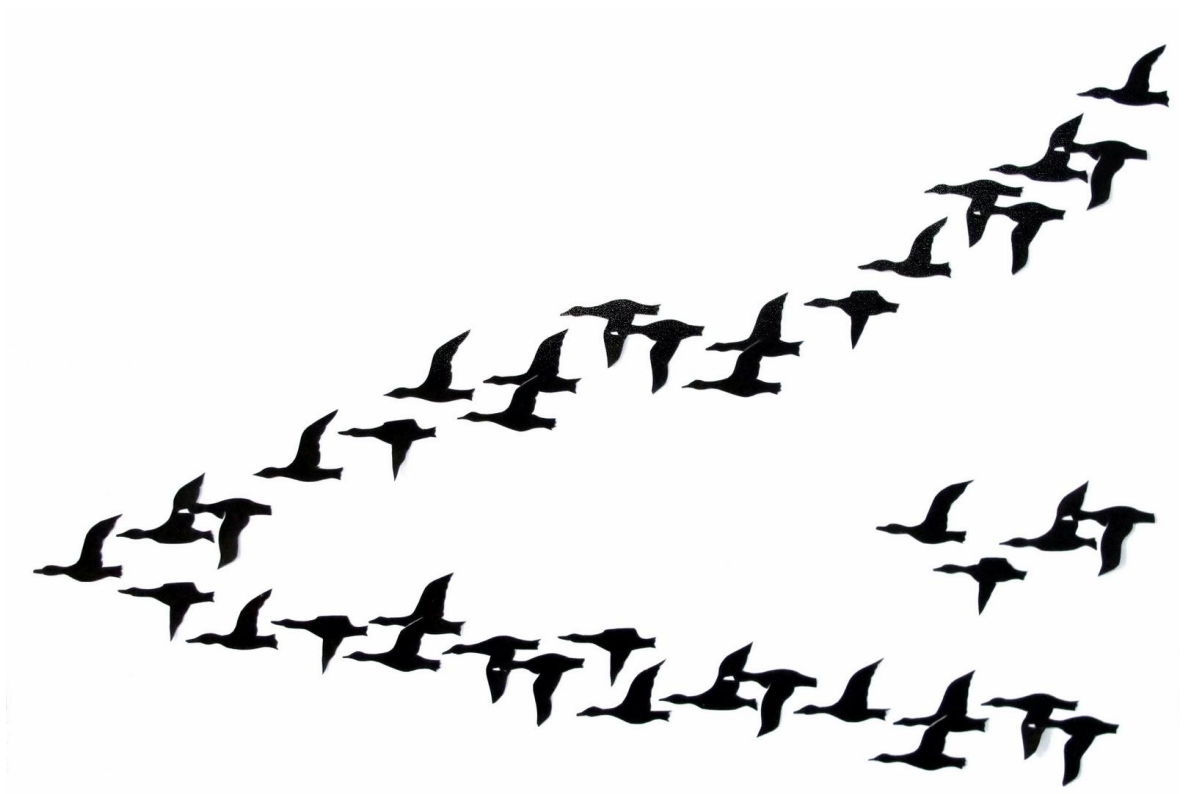
Als ze op doortocht zijn, aan het trekken zijn, vliegen ze meestal in V-vorm. Dat doen ze, omdat dat voordeel oplevert. In zo'n vorm helpen ze elkaar. De gans die vooraan vliegt en met zijn vleugels slagen maakt, zorgt ervoor dat degene die erachter vliegt een bepaalde opwaartse druk krijgt, waardoor het vliegbereik veel groter is - zelfs zo'n 70% - dan wanneer hij alleen vliegt.

Dit vind ik een mooi beeld van vriendschap, maar ook van gemeente zijn. Je kunt elkaar zo van dienst zijn, je kunt elkaar zo helpen.

Wanneer de voorste gans, die het 't meest moeilijk heeft, omdat hij veel tegenwind vangt, moe wordt, schuift hij een plaatsje op naar achteren of helemaal naar achteren. Zodat hij meer uit de wind wordt gehouden.

Als je alleen vliegt, voel je veel weerstand, kost het veel meer moeite en heb je meer energie nodig om vooruit te komen. Als we samen dezelfde kant opgaan en van plaats wisselen, kan dat ontzettend helpen.”

Ds. W. Schraven

Inhoudsopgave

1. Visie versus beleid	blz. 4
2. Omgeving en gebouw	blz. 5
3. Gemeente	blz. 5
4. Logo en visitekaartje	blz. 5
5. Gemeente-zijn	blz. 7
6. Eredienst	blz. 7
7. Omzien naar elkaar in pastorale zorg en diaconie	blz. 9
8. Geloofsopbouw	blz. 13
9. Communicatie	blz. 14
10. Tot slot	blz. 15
Bijlage: Organogram	blz. 16

1. Visie versus beleid

Elke kerk is verplicht een beleidsplan te hebben. Vaak verdwijnen deze plannen in een la en wordt er niet meer naar gekeken tot de lopende termijn is verstreken. Een nieuw plan wordt dan vaak niet gemaakt, maar er wordt simpel een nieuwe datum op het oude plan gezet.

De Gereformeerde Kerk Ottoland wil liever een visieplan opstellen. Een visieplan geeft antwoord op de vraag waartoe God deze gemeente op deze plaats geroepen en bewaard heeft. Een gemeente, bewaard vanuit de traditie en geroepen om een toekomst vorm te geven. Hoe wij nu gemeente zijn, komt voort uit de erfenis die wij ontvingen van ons voorgeslacht en geeft ons verantwoordelijkheid voor een volgende generatie.

Vanuit dit visieplan kunnen we vervolgens werkplannen maken, waarin in concrete, haalbare doelstellingen wordt aangegeven waar we een komende periode mee aan de slag kunnen en willen gaan. Aan de hand daarvan kunnen we per seizoen kijken welke doelen we wel en niet hebben gehaald. Daarna kunnen we afspreken welke doelen we alsnog willen halen en welke andere we onszelf kunnen stellen. Op deze manier kunnen we als gemeente met hoofd, hart en handen aan het werk zijn.

Een visieplan is altijd een tijdopname, zoals kerkenraad en gemeente die nu zien. Maar de samenleving en de gemeente veranderen onophoudelijk, dus de visie zal van tijd tot tijd moeten worden bijgesteld om aan de verwachtingen te kunnen voldoen.

Het gaat in dit alles immers om geloven. En zoals Arthur Japin verwoordt in zijn boek 'Zoals dat gaat met wonderen': "Geloven, het woord zegt het al, is het tegenovergestelde van weten". Het blijft altijd een zoektocht en dus veranderlijk.

Zo is dit plan wat het is voor nu. En al gelovend en zoekend zullen wij en volgende generaties ermee aan de slag gaan en dat waar onze gemeente voor wil staan steeds opnieuw en anders verwoorden.

December 2012

2. Omgeving en gebouw

De Gereformeerde Kerk Ottoland staat in een landelijke omgeving: de Alblasserwaard. Dit is een gebied met veel grasland en weidse uitzichten en de verschillende dorpen zijn rijk aan water. De gemeenteleden komen uit verschillende dorpen, vooral uit Goudriaan, Groot-Ammers, Langerak, Nieuwpoort en Ottoland.

Zoals de naam al aangeeft staat het kerkgebouw in Ottoland. Het is gebouwd in 1888. In de vorm van een boerderij, want als zou blijken dat deze kerk geen bestaansrecht zou hebben, dan kon er zo een boerderij van worden gemaakt. Het woonhuis is de pastorie en in de 'stal' is de kerkzaal gevestigd.

In 1989 is een aanbouw met verschillende zalen bijgebouwd: de Bogerd. In december 2010 is de eerste paal geslagen voor nog een aanbouw. Sinds die tijd zijn vele gemeenteleden in hun vrije tijd met groot enthousiasme aan de slag om deze aanbouw te realiseren.

3. Gemeente

De Gereformeerde Kerk Ottoland is een levendige gemeente – niet in de laatste plaats door de vele kinderen. Mensen van alle leeftijden zijn lid van deze gemeente en opmerkelijk is dat er veel jonge gezinnen actief zijn betrokken. Er worden veel kinderen – en soms ook volwassenen – gedoopt en er is een grote groep tieners. Jaarlijks zijn er (jonge) mensen die kiezen voor God en zijn gemeente.

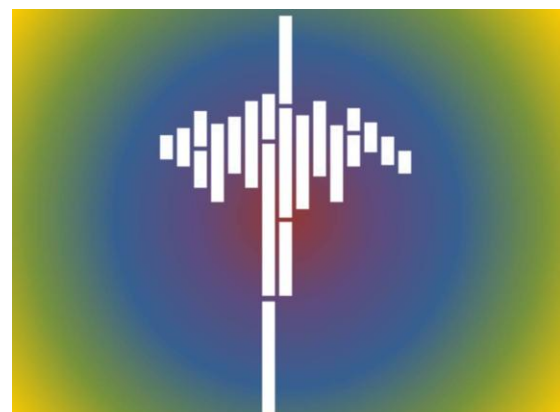
Zo bestaat de Gereformeerde Kerk Ottoland uit mensen die op de een of andere manier verbonden zijn met God, geloof en kerk. De één leeft in diepe verbondenheid met God, de ander vindt het moeilijk om te geloven en zoekt naar antwoorden. Sommigen bezoeken de kerkdiensten wekelijks, anderen komen alleen in de kerk bij bijzondere gelegenheden. De één heeft van jongs af aan geleerd te geloven, de ander is onderweg de hoop bijna kwijtgeraakt.

We willen een gemeente zijn waarin ruimte is voor deze verschillende wijzen waarop mensen zich verbonden voelen. Niet veroordelend, maar open staand voor onze naasten.

Want hoe mensen ook met deze kerk zijn verbonden, samen willen wij geloven dat God goed is, dat Hij er is, dat Hij ons leven hoop en zin geeft. Met elkaar gaan wij de weg van God – vol van hoop op zijn toekomst. Samen willen we leven door de kracht van zijn liefde, om in deze wereld op onze manier zijn liefde door te geven.

4. Logo Gereformeerde Kerk Ottoland

Het logo van de Gereformeerde Kerk Ottoland is een kruisvorm, bestaande uit verschillende delen. Het ene stukje is wat langer dan het andere waardoor een grillig kruis is ontstaan.

Het is een kruisvorm, omdat de gemeente bestaat bij de gratie van het kruis. Het is immers de boodschap van de kruisdood van Jezus Christus - en zijn opstanding daarna - die mensen heeft aangesproken en waardoor christelijke gemeenten zijn gevormd.

Met dit kruis willen we ook aangeven dat de leden van onze gemeente unieke mensen zijn: allemaal verschillend, niet allemaal van hetzelfde 'formaat' - maar toch één in Jezus Christus.

De achtergrond van het kruis is kleurrijk als de regenboog die symbool staat voor de trouw van God.

Het logo is in de kerk in Ottoland terug te vinden in het liturgisch centrum.

Visitekaartje

In 2004 heeft de gemeente richting gekozen door vier kernwaarden te formuleren:

- het Woord van God
- omzien naar elkaar
- bidden voor/met elkaar
- gastvrijheid

Wij vinden dat we als gemeente bezig moeten zijn met deze vier kernwaarden – het zijn onze aandachtsgebieden.

Door ons hierop te richten proberen wij te laten zien dat de relatie met de Levende Heer warmte geeft voor ons hele leven. Niet alleen naar elkaar als gemeenteleden, maar ook naar de mensen daarbuiten, die wij ontmoeten in familie- en vriendenkring, op ons werk en in de buurten en de dorpen waar wij leven.

Ook in het visitekaartje staat de kruisvorm centraal, want de gekruisigde en opgestane Heer is de grond van ons bestaan.

De kernwaarden zijn als de stralen van de zon. Zoals de zon de wereld verlicht en verwarmt, zo willen wij als gemeente aanwezig zijn om met elkaar en met anderen in Gods nabijheid te komen en te blijven.

5. Gemeente-zijn

Gemeente-zijn tijdens de erediensten, de diverse kerkelijke activiteiten waar velen aan meewerken dan wel aan deelnemen, en gemeente-zijn in ons dagelijks leven is niet altijd vanzelfsprekend. Zoals al eerder gesteld is de gemeente van de Gereformeerde Kerk Ottoland divers. Divers in leeftijd, divers in ons uniek zijn, divers in de manier waarop we zoekend zijn in ons geloof en dit handen en voeten willen geven.

De geografische spreiding maakt ook dat we door de week elkaar niet altijd tegenkomen bij bakker, supermarkt, school of sportclub.

Maar in alle diversiteit, zien we het als onze opdracht om op zoek te gaan naar dat wat ons bindt: samen te leven door de kracht van Zijn liefde, om in deze wereld op onze manier Zijn liefde door te geven. Aan elkaar en aan anderen om ons heen. We leven, geloven, werken, vieren, leren, dienen vanuit het besef en de ervaring dat de relatie met Jezus Christus zegen betekent voor ons leven.

Samen gemeente-zijn zien we het duidelijkst tijdens de eredienst. Maar dit krijgt ook vorm in diverse activiteiten en commissies. Of we nou leiding geven aan de kindernevendienst, collecteren bij de uitgang, deelnemen aan de liturgiecommissie, met de boekenmand langs de deuren gaan, ouderling of diaken zijn, bouwen aan de nieuwe aanbouw of koster zijn – we werken mee aan het vorm geven en de opbouw van de gemeente en hebben zo ook de gelegenheid om elkaar te ontmoeten en bij elkaar betrokken te zijn. Zo zijn er vele manieren om actief mee te werken aan gemeente-zijn.

Het zorgvuldig omzien naar elkaar is dus een taak voor alle gemeenteleden, in diverse ontmoetingen en activiteiten, elke dag. Toch is het ook van belang om:

- momenten in te bouwen om met elkaar in gesprek te gaan (pastoraat – hfdst. 7a), na te denken en actie te ondernemen voor mensen in levensfasen en situaties die specifieke vragen kunnen oproepen (pastoraat aan ouderen, jeugd – hfdst. 7a);
- geloofsgroei te stimuleren (gemeentegroei-activiteiten hfdst. 7b);
- en hulp te bieden in bijzondere situaties, ver weg en dichtbij (diaconie hfdst. 7c).

6. Eredienst

De zondagse eredienst wordt door velen gezien als het hart van het gemeente-zijn. Vieren, leren, dienen - het heeft allemaal een plaats in de kerkdienst. Het is dé gelegenheid om stil te staan bij onze verbondenheid met God, om woorden te geven aan ons geloof door te zingen en te bidden, het is dé plek om onderwezen te worden in het woord van God.

Als we naar het nieuwe testament kijken, zien we dat de samenkomsten worden gebruikt om God te loven, te bidden, de maaltijd van de Heer te vieren, elkaar te onderwijzen en te bemoedigen. Het zijn *samenkomsten* om elkaar te ontmoeten en tot eer van God.

In de eredienst komen zo alle kernwaarden naar voren.

Het Woord van God staat centraal in de lezingen en verkondiging.

We zien om naar elkaar door welkom geheten te worden door de welkomstouderling bij de deur, de mensen om ons heen goedemorgen te wensen en alert te zijn op hoe het met iemand gaat.

We bidden voor en met elkaar en kunnen hier een actieve bijdrage aan leveren door gebedsonderwerpen in het dank- en voorbedenboek in de hal te schrijven.

We zijn gastvrij naar elkaar en gasten, door elkaar te begroeten, aandacht te geven en elkaars uniek zijn te respecteren.

In de Gereformeerde Kerk Ottoland komt de gemeente elke zondag twee keer samen: in een morgendienst om 9.30 uur en een avonddienst om 18.30 uur. Daarnaast vieren we belangrijke (feest)dagen: biddag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Pasen, Hemelvaartsdag, Pinksteren, dankdag, Kerstavond en Kerst, Oudejaarsavond en Nieuwjaarsmorgen.

In de diensten wordt gebruik gemaakt van de Nieuwe Bijbelvertaling, het Liedboek voor de Kerken en de Evangelische Liedbundel.

We vinden dat we ook als kerk moeten laten zien dat we goede rentmeesters willen zijn. Daarom wordt uit zorg voor het milieu o.a. zo min mogelijk gebruik gemaakt van gedrukte liturgieën. Bij bijzondere diensten worden alle liederen met de beamer geprojecteerd.

Met elkaar zijn we verantwoordelijk voor de invulling van de erediensten. Dit komt naar voren in de medewerking die diverse gemeenteleden aan de diensten verlenen, maar ook in het met elkaar nadenken over en zoeken naar nieuwe manieren om invulling te geven aan diensten. Steeds op zoek zijn naar vormen, waarbij mensen van alle leeftijden zich aangesproken voelen en vervolgens met nieuwe energie en moed de week in kunnen gaan.

Aan het eind van de dienst krijgen we de zegen mee om in de nieuwe week weer op weg te gaan en de woorden die we gehoord hebben om te zetten in daden. Daden in onze dagelijkse activiteiten, naar elkaar en naar anderen om ons heen.

“Moge wat op je weg komt jou tot zegen zijn:

De vreugde van de ontmoeting, de pijn van de ontbering,

De tijd van de verwachting, het genot van de volheid,

De kaalte van het gemis.

Moge jouw leven anderen tot zegen zijn:

Dat je ogen met mildheid kijken,

Dat je handen open zijn en opbouwen,

Dat je luistert tot in het zwijgen, dat je woorden oprecht zijn

en dat je in hart en nieren bewogen bent om de mens op jouw weg.

God zegene jouw weg, moge jouw leven tot Gods eer zijn.”

Andries Govaart

7. Omzien naar elkaar in pastorale zorg en diaconie

De diaconie en het pastoraat werken nauw samen met betrekking tot de pastorale zorg. Ze vullen elkaar aan in het omzien naar gemeenteleden en het inzetten van hulp waar dat nodig is.

7a Pastoraat

Onze gemeente heeft als slogan: 'Openstaan voor de relatie met de Levende Heer geeft warmte voor je hele leven'. Dat is de overkoepelende visie voor ons gemeente zijn, voor al ons gemeentewerk. We leven, geloven, werken, vieren, leren, dienen vanuit het besef en de ervaring dat de relatie met Jezus Christus zegen betekent voor ons leven.

Vandaar uit is het zorgvuldig omzien naar elkaar, het meelopen in dagelijkse en bijzondere gebeurtenissen in het leven van mensen, een taak voor alle gemeenteleden. Daarnaast zijn de gesprekken met de pastorale ouderlingen hierbij vaste momenten waarop er contact met elkaar is. Hierin willen we de tijd nemen om met elkaar in gesprek te zijn over ons leven en stil te staan bij wat ons helpt en inspireert. In het pastoraat vertellen we elkaar van de gebeurtenissen en verhalen die ons gevormd hebben. We proberen geloofs- en levensvragen onder woorden te brengen en met elkaar te delen. We proberen met elkaar mee te leven in momenten van teleurstelling en ontmoediging en in momenten van verwondering en vreugde. Als we het zicht op onze weg zijn kwijtgeraakt gaan we op zoek naar nieuwe mogelijkheden om onze weg begaanbaar te maken.

In elke levensfase, met elk haar eigen specifieke vragen en gebeurtenissen, is het omzien naar elkaar van belang. Of het nu gaat om het gericht zijn op kinderen van jongs af aan te begeleiden in het geloof en hen te verbinden met de gemeente, zodat ze zich gekend weten, zich thuis voelen en zich het geloof eigen kunnen maken. Of om het zoeken naar wegen om tieners betrokken te houden. Of om het oog hebben voor de middengeneratie, in de bloei van hun leven waarbij het vaak lijkt dat het hen voor de wind gaat. Maar ook zij hebben hun eigen vragen, twijfels of problemen. Of om de ouderen, die een eigen generatie vormen met specifieke vragen en mogelijk problemen. We willen continue op zoek zijn naar manieren om, rekening houdend met de verschillende levensfasen waarin mensen verkeren en elkaars uniek zijn, gericht aandacht te hebben voor elkaar.

Hierna wordt ingegaan op twee levensfasen in het bijzonder: de jeugd en de ouderen in de gemeente.

Jeugd

De visie voor het jeugdwerk kan nooit in tegenspraak zijn met onze overkoepelende visie. Bovendien moet het in het verlengde liggen van de belofte die we als gemeente doen: anderen helpen groeien in geloof en hen helpen om de weg van Christus te gaan.

Het voorstel is: 'Leef elke dag Jezus...weer of geen weer...' Het is ons verlangen om als kerk jonge mensen, vanaf hun geboorte, bij te staan om hen te helpen de weg van Christus te gaan. Het is niet alleen ons verlangen dat jonge mensen ervoor kiezen in relatie *met* Christus te leven, maar vooral ook dat zij een manier van geloven ontwikkelen dat iedere dag geleefd wordt.

We moeten niet alleen inzetten op het 'keuzemoment' of het 'bekeren', want dan begint het pas. Er moet een ontwikkeling komen en daar moeten we als kerk bij willen zijn. Geloof moet geleefd worden, dat uit zich in vruchten, in daden, dat is zichtbaar voor anderen, dat is voor de ander als Christus zijn.

Leef: het is een opdracht waar we jongeren in willen helpen groeien. En die opdracht geldt niet alleen op zondag, niet alleen bij kerkelijke activiteiten, maar elke dag. Natuurlijk gaat het dan niet om iedere dag te leven zoals wij dat zelf zouden willen. Het gaat in de kerk om Jezus. Om de Levende Heer levend te laten zijn in jouw leven, in het leven van kinderen en jongeren. Om Jezus' gezindheid uit te stralen, om het leven van Jezus (een leven van vergeving, dienstbaarheid, liefde) te leven. Tegelijkertijd is het leven ook kwetsbaar en zijn er genoeg situaties denkbaar waarin kinderen en jongeren het moeilijk hebben. Ook de puberteit is een levensfase waarin tieners erg kunnen twijfelen en met zichzelf en anderen in de knoop kunnen raken. Ook voor kinderen en jongeren is het leven niet alleen leuk. Daarom ook de toevoeging '...weer of geen weer...' – hoe je je ook voelt, hoe je omstandigheden ook zijn, het is goed om iedere dag opnieuw te proberen Jezus te leven. Niet de omstandigheden bepalen wie je bent, want Christus leeft in jou.

Als kerk zijn we er trots op dat we zoveel kinderen en zoveel jeugd hebben. Er zijn in de afgelopen jaren ontzettend veel kinderen gedoopt; crèche, kindernevendienst en club hebben geen gebrek aan belangstelling.

Tegelijkertijd zien we ook wel dat – vooral naar mate de jeugd ouder wordt – we als kerkelijke gemeente ook jongeren 'verliezen'. We willen continue op zoek zijn naar wegen om hen betrokken te houden.

Als gemeente hebben we de verantwoordelijkheid voor het jeugdwerk en haar jongeren en de taak kinderen en jongeren bij te staan op hun geloofsweg. Dat is de verantwoordelijkheid die wij op ons nemen op het moment dat kinderen in onze gemeente gedoopt worden: we beloven hen te helpen groeien in geloof en helpen hen de weg van Christus te gaan.

Er wordt momenteel gewerkt aan het scheppen van structuren waardoor die belofte waargemaakt kan worden.

Ouderen

Vanuit het pastoraat – het omzien naar elkaar – willen we betrokken zijn bij alle gemeenteleden, jong en oud. Tegelijk willen we ook alle gemeenteleden, naar hun vermogen en gaven, betrekken bij het gemeente zijn en met elkaar activiteiten vorm geven. Dit geldt voor alle gemeenteleden – jong en oud. Toch lijkt het goed om na te denken over de ouderen in onze gemeente. Want zij vormen in de maatschappij, en dus in onze kerk, een eigen generatie met eigen vragen en mogelijk problemen.

Mensen worden steeds ouder – Nederland vergrijsd. En dit gebeurt in een tijd dat mensen steeds meer zelf moeten regelen en opbrengen: de vraag naar medische en persoonlijke verzorging neemt toe en mede daardoor worden steeds minder kosten door de overheid vergoed en moeten we meer zelf gaan betalen. De vanzelfsprekendheid dat de overheid wel voor de ouderen en zieken zorgt – door zorg te leveren en financieel - is er niet meer. De tijdgeest is dat de norm meer en meer verschuift naar ieder voor zich. En bovendien in een cultuur waarin oud 'uit' is en jong 'in' is.

In de Bijbel wordt een heel ander beeld van ouderen geschetst. In de Bijbel hebben ouderen vaak een waardevolle en respectvolle plaats in de gemeenschap. Zij zijn dus geen buitenspel staande mensen. Ouderen kunnen uit hun eigen levenservaring vertellen dat God de aanwezige is in verleden en heden. En zij kunnen een rol blijven spelen in allerlei gemeenteactiviteiten, waaronder het omzien naar elkaar, meeleven en aandacht hebben voor de mede-oudere.

We willen dan ook tweeledig in gesprek zijn: omzien naar hen en tegelijkertijd in pastorale gesprekken vragen of ze dingen willen doen die ze (nog) kunnen doen.

In Ottoland zijn veel ouderen actief betrokken bij het gemeentewerk. Uit onderzoek in kerkelijke gemeenten elders in het land met veel ouderen blijkt echter, dat bij een aantal ouderen de opvatting is gegroeid dat zij op leeftijd zijn, minder actief hoeven te zijn en dat anderen naar hen moeten omkijken. Daardoor ontstaat ook het idee dat ze nooit iemand van de kerk zien, dat de dominee of de ouderling niet langs is geweest.

Misschien nog wel meer dan in andere pastorale gesprekken gaat het om het luisteren naar de vraag achter de vraag of reactie. In het algemeen zijn ouderen gewend hun eigen boontjes te doppen en niet snel met een vraag of probleem naar buiten te komen. Maar een feit is dat er stille armoede is onder ouderen. Een feit is ook dat de regelingen en voorzieningen die er zijn voor ouderen continue veranderen en het vaak onduidelijk is waar mensen moeten zijn met hun vraag. De zorg voor huis en tuin kan hen te zwaar vallen. En de mededeling dat zij nooit iemand van de kerk zien, kan een signaal van eenzaamheid zijn.

We willen continue op zoek naar wat kerk-zijn betekent voor en met de ouderen in onze gemeente: hoe kunnen we onze ouderen laten ervaren hoe belangrijk zij zijn met hun levenservaring voor elkaar en voor onze gemeente. Maar ook hoe kunnen we als pastorale ouderlingen en diaconie hen helpen bij problemen die zich bij hen voordoen in het dagelijks leven. Oftewel: hoe kunnen wij hen in de gemeente van Christus van dienst zijn.

7b Diaconie

De diaconale taak hoort bij onze opdracht voor het invulling geven aan gemeente-zijn. Ook dit hoort bij onze doelstelling om naar elkaar om te zien.

Mensen, of ze nu lid zijn van de kerk of niet, kunnen in de problemen komen. Ook bij financiële problemen kan de diaconie (tijdelijk) hulp bieden. Daarom verdiepen diakenen zich in maatschappelijke ontwikkelingen (bijvoorbeeld de veranderingen in de WMO [Wet Maatschappelijke Ondersteuning]), die van invloed kunnen zijn op het leven van gemeenteleden.

De diaconie werkt volledig anoniem. Het is zelfs zo dat niet elk lid van de diaconie weet wie wat voor hulp ontvangt of gevraagd heeft van de diaconie.

Naast ondersteuning bij financiële nood is de diaconie ook betrokken bij de organisatie van acties om geld in te zamelen voor projecten dichtbij dan wel ver weg.

De diaconie heeft een verantwoordelijke taak in de erediensten:

- de inzameling van de gaven
- het regelen van de bestemming en bezorging van de bloemengroet
- het verzorgen van het Heilig Avondmaal

We zien diaconie als een taak heel dichtbij, bijvoorbeeld boodschappen bij iemand brengen en daadwerkelijk ondersteuning bieden. En dat niet alleen in de eigen gemeente, maar ook aan anderen in de buurt die dat nodig hebben.

Niet iedereen geeft makkelijk aan wanneer hij of zij hulp nodig heeft, of weet de weg naar de diaconie te vinden. We willen als gemeenteleden, predikant, pastorale ouderlingen en diaconie alert zijn op signalen hierover en duidelijker in de omgeving (binnen de gemeente en daarbuiten, maar ook bij instanties als de Voedselbank en schuldhulpverlening) laten weten wat onze mogelijkheden hierin zijn.

Uiteraard kan niet iedereen geholpen worden door de diaconie. We willen hier duidelijke normen voor hanteren, waarbij anonimiteit van de hulpvrager van groot belang is. We willen ook continue op de hoogte zijn van ondersteuningsmogelijkheden door maatschappelijke instanties, zodat we mensen daarnaar kunnen verwijzen, dan wel hen helpen hun weg daarheen te vinden.

Als gemeente willen we op zoek hoe we onze diaconale taak meer praktisch vorm kunnen geven. We denken dan aan het bieden van een luisterend oor en praktische hulp aan hen die dat nodig hebben: iemand die alleen achterblijft, iemand die ziek is praktische ondersteuning bieden, iemand tijdelijk helpen met b.v. de tuin, boodschappen doen, medicijnen halen, een lamp ophangen, enz. Maar ook een plek creëren waar mensen tijdelijk naar toe kunnen, wanneer ze even op adem moeten komen van gebeurtenissen in hun thuissituatie.

We signaleren dat er ook onder jongeren financiële problemen zijn en ook bij hen eenzaamheid voor komt. We willen daar aandacht voor hebben en ondersteuning bieden.

Ondersteuning bieden we niet alleen dichtbij, maar ook in de vorm van financiële ondersteuning van projecten ver weg. Als gemeente kiezen we er voor om christelijke organisaties te steunen, zo mogelijk een organisatie met tevens een zendingstaak. We kijken daarbij ook naar mogelijkheden om een project te kunnen steunen waar mensen uit de regio elders in de wereld hun geloof uitdragen en praktische hulp bieden.

8. Geloofsopbouw

We willen als Gereformeerde Kerk Ottoland ook bezig zijn met geloofsopbouw. God heeft de mens geschapen naar zijn evenbeeld (Genesis 1:26-27) en hij wil dat wij in ons leven Hem weerspiegelen. Het Nieuwe Testament is daar duidelijk over: God heeft ons bestemd om het evenbeeld van zijn Zoon te worden, dat is ons doel (Rom. 8:29). Dat is een groeiproces dat een leven lang mag duren, daarin raak je niet uitgeleerd.

Als gemeente willen we de vier eerder genoemde kerntaken gestalte geven in ons leven. We mogen elkaar daarbij toerusten, bemoedigen, stimuleren en helpen. Als we ons daarin oefenen, zal dat onze relatie met de levende Heer verstevigen en onze toewijding naar God en naar elkaar vergroten. Het gaat dan eerst om verdieping van ons eigen geloof, maar uiteindelijk zal dit ook uiterlijk zichtbaar worden en kan dat leiden tot groei van de grootte van de gemeente.

In onze kerk zijn diverse Gemeente Groei Groepen (GGG) actief. De GGG is een vorm van gemeenteopbouw waarbij het gaat om het groeien in geloof, in gemeenschap en in gastvrijheid. In de GGG willen we het geloofsgesprek stimuleren. Gemeenteleden kunnen op deze manier intensief met elkaar meeleven, onderling pastoraat en diaconaat beoefenen en groeien in geloof.

Daarnaast is het van belang ook te zoeken naar andere manieren om gemeenteleden toe te rusten. Meer kennis van de bijbel en het geloof zorgt voor meer betrokkenheid en geeft mensen meer zicht op hoe zij actief kunnen zijn in het gemeentelven.

We willen op zoek naar mogelijkheden om gemeenteleden diverse vormen van onderwijs / toerusting aan te bieden. Vormen die een uitdaging bieden, omdat ze mensen aanspreken en bij hen passen. Die mensen raken, waardoor de betrokkenheid kan groeien.

Leren is een continue proces. We willen dan ook iedereen – van jongs af aan - stimuleren om hier aan deel te nemen.

Blijvend leren vinden we niet alleen belangrijk om het geleerde binnen ons eigen leven en onze kerk handen en voeten te kunnen geven, maar ook om onze opdracht: 'Ga op weg en maak alle volken tot mijn discipelen', te kunnen opvolgen.

9. Communicatie

De Gereformeerde Kerk Ottoland wil zorg dragen voor een open en duidelijke communicatie met en tussen alle gemeenteleden (interne communicatie) en met allen die in de directe omgeving dan wel verder weg, geïnformeerd kunnen en willen worden over ons geloof in God, wie wij als Gereformeerde Kerk Ottoland zijn en wat wij te bieden hebben (externe communicatie).

De interne communicatie heeft als doel het informeren, interesseren en motiveren van de leden van de Gereformeerde Kerk Ottoland. Hierbij wordt rekening gehouden met de verschillende leeftijdsgroepen binnen de gemeente en de diversiteit in de wijze waarop mensen zich verbonden voelen.

Om de communicatie goed te laten verlopen is het belangrijk dat de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de diverse vrijwillige medewerkers(groepen) (diaconie, pastorale ouderlingen kerkrentmeesters, jeugdwerk enz.) duidelijk zijn, zodat de gemeenteleden weten waar ze met ideeën en vragen terecht kunnen.

Communicatie vindt, zowel formeel als informeel, plaats op diverse manieren:

- Van moderamen naar kerkenraad;
- Van kerkenraad naar gemeente;
- Onderling contact tussen de diverse medewerkers(groepen);
- Onderling contact tussen de gemeenteleden;
- Van kerkenraad en gemeente naar de omgeving van de Gereformeerde Kerk Ottoland.

Bij de onderlinge mondelinge communicatie, zoals vergaderingen en bijeenkomsten, vindt de Gereformeerde Kerk Ottoland het belangrijk dat er altijd ruimte is voor gebed, bezinning en/of een inspirerend woord. Hiermee wordt duidelijk dat we met elkaar kerk-zijn, hoeveel er ook onderling te regelen en te bepraten is om alles goed te laten verlopen.

De externe communicatie moet zodanig zijn dat

- a) men kan weten dat wij als gemeente ons niet verheven voelen boven de niet-leden, maar dat wij graag - samen met zoveel mogelijk anderen - willen zoeken naar de zin van ons bestaan en daarbij uitgaan van een christelijke visie
- b) men een positief beeld heeft van de gemeente, met als belangrijkste waarde dat men vindt dat iedereen bij ons welkom is en
- c) dit mensen stimuleert om betrokken te raken bij de gemeente en haar activiteiten.

Bij zowel de interne als de externe communicatie is het uitgangspunt dat de essentie van communicatie raken en verbinden is.

9. Tot slot

Zo gaan we dagelijks met elkaar op weg – de weg van God - en vol van hoop op zijn toekomst. Vanuit één gezamenlijke visie en concreet gemaakt in op te stellen werkplannen.

Het lijkt handig om bij het opstellen van de werkplannen mensen te vragen die hier de lijn in vasthouden. Die meedenken over en helpen met het verwoorden van de diverse werkplannen. Die richtlijnen opstellen voor evaluatie en daar met betrokkenen naar kijken. Van daaruit kunnen dan nieuwe acties voor de toekomst worden geformuleerd.

Ds. Mirjam Kollenstaart-Muis
Ingeborg Barendrecht, scriba

December 2012

Organisatorisch Organogram

